

ΤΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Προεόρτια τῶν Φώτων, καὶ μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνά, καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Θεωνὰν καὶ Θεοπέμπτον, τοὺς σοφοὺς ἀνυμνήσωμεν, τοῖς Χριστοῦ γὰρ δόγμασι πειθαρχοῦμενοι, λατρείαν πᾶσαν ἀθέμιτον, λαμπρῶς καταργήσαντες, τὴ ἀγία καὶ σεπτὴ, εὐσεβῶς λελατρεύκασιν, ἕνα Κύριον, καὶ Θεὸν πρὸ προσώπου τῶν τυράννων, εὐθαρσῶς ὁμολογοῦντες, καὶ στεφανοῦμενοι ἄνωθεν.

Τὸ τοῦ βίου χαμαίζηλον, καὶ τρυφῆς τὴν εὐπάθειαν, καὶ τὴν ἀπανθοῦσαν δόξαν Πανεύφημοι, καταλιπόντες ὡς πρόσκαιρον, Χριστῷ ἐκολλήθητε, τῷ αὐτοῦ κάλλει τερπνῶς, ὡς ὠραίῳ φλεγόμενοι, καὶ προσήχθητε, ὡς ἡδύπνοα ῥόδα, καὶ τῷ στέφει, τῆς ἀφθάρτου Βασιλείας, θεοσθενῶς συνεστέφθητε.

Οἱ τὸν κόσμον μισήσαντες, ὑπερκόσμοιο ὤφθητε, πρωτοτόκων Ἐκκλησία συνήφθητε, καὶ τοῖς ἀγγέλοις συνάδετε, ὠδὴν τὴν ἀκήρατον, ἐνώπιω τῷ Θεῷ, παρεστῶτες ἐνώπιοι, καὶ τὴν ἄθεσμον, τῶν εἰδώλων ἀπάτην καθελόντες, τῶν Τυράννων τὴν μανίαν, μαρτυρικῶς κατεβάλετε.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ὁσίας

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τὸ εὐκλεῆς τῶν Πατέρων, ὄντως ποθήσασα, εὐκλείας τῆς ἀφθάρτου, ἐπεθύμησας, ὅθεν, ἐκστάσα τῶν ἡδέων, σῶμα τὸ σόν, πόνοις πᾶσιν ἐξέδωκας, καὶ νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις τὰς ἀμοιβάς, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύουσα.

Ὁ τὸν Ἰὼβ συγχωρήσας, τῷ ἐξαιτήσαντι, καὶ σὲ πυρῶσαι θέλων, ὡς χρυσίον ἀφῆκε, τὸ σῶμα πάσχειν βία τοῦ πονηροῦ, ὅθεν σὺ καταισχύνασα, τὴ καρτερία τῶν νόσων τὸν πειραστήν, τῷ τῆς νίκης στέφει ἔστεψαι.

Τὸ τοῦ νυμφίου ὠραῖον, κάλλος ποθήσασα, Χριστοῦ καὶ νυμφευθῆναι, τούτῳ σὺ βουλευθεῖσα, πάσαις ταῖς ιδέαις τῶν ἀγαθῶν, διὰ πόνων ἀσκήσεως, σαυτὴν ἐκόσμησας, ὅθεν, νῦν σὺν αὐτῷ, βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'

Ἐτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμέ, ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς, συνθλάσῃ τὴ θεότητα, ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς, ἀγάλλου ἢ ἔρημος, Ἰορδάνου, τὰ ὄρη σκιρτήσατε εὐφροσύνη, ἥκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ, Φωνὴ βοῶντος βόησον, ὃ Ἰωάννη Πρόδρομε, Ἐτοιμάσθε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, Καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος πλ. β'

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ

Ἡ γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια, σκιρτήσατε ἀγάλλεσθε, ὁ χειμάρρους, τῆς τρυφῆς ἐν ποταμῷ, βαπτίζεται τὴν χύσιν, ξηραίνων τῆς κακίας, καὶ ἀναβλύζει θεῖαν ἄφεισιν.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Φωτὸς ὧν χορηγὸς Ἰησοῦς, μὴ χρήζων βαπτισθῆναι σαρκί, ἐπιβαίνει, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει, βουλόμενος ἐν πίστει, τούτῳ προθύμως ὑπαντήσωμεν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ.

Φορέσας τὴν τοῦ δούλου μορφήν, προέρχη βαπτισθῆναι Χριστέ, ὑπὸ δούλου,, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, λυτρούμενος δουλείας, τῆς πάλαι ἀμαρτίας, καὶ ἀγιάζων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... ᾠχος πλ. β'

Αγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον, φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκούσθη ἐν αὐτῇ. Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῶ, καὶ τὰς νάπας ζυγῶ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. Ἦκουσεν Εὐᾶ. Ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, νῦν δὲ ἠκούσεν ἡ Παρθένος, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος δ'

Ἀπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τὴ μηλωτὴ Ἐλισαίε, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῶ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, Κανῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν τῶν τεσσάρων πρώτων Ὡδῶν.

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλω μέγα.

Ὡδὴ α' ᾠχος πλ. β'

Ὁ Εἰρμός

«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διόκτην τύραννον, τὰ Ἰορδάνια, ῥεῖθρα συστέλλει καὶ κρύπτει, τὴν ἐμὴν νῦν καθαιρούμενον, ἀνθρωπίνως κάθαρσιν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Κύριε Θεέ μου, φωτώνυμον ὕμνον, καὶ προεόρτιον, φδὴν σοὶ ἄσομαι, τῶ θείοις θεοφανείοις, μυστικῶς ἀναγεννώντί με, καὶ πρὸς τὴν λαμπρότητα, τὴν θείαν ἐπανάγοντι.

Ἄνω πρὸ αἰῶνων, καὶ κάτω προσφάτως, ἐπιφανέντα σε, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια Σῶτερ, κατεπλήττοντο Θεώμενα, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον σου, ἀνύμουν συγκατάβασιν.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, σαυτὸν ἐκένωσας, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς, νῦν δὲ παλάμη τοῦ δούλου, ὑποκλίνεις κεφαλὴν δουλικῶς, τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν, καὶ κάθαρσιν δωρούμενος.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμός

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων, ἐδράσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, σαρκὶ κρυπτόμενον νάμασι, θάμβει πολλῶ συνείχετο, Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα».

Σύμβολα πρὶν Προφήταις, παρέδειξας τῆς σῆς θεοφανείας, νῦν δὲ τὰ κεκρυμμένα, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, ἐπιφανεῖς μυστήρια, ἀνθρώποις σήμερον, νέμων νέαν ἀναγέννησιν.

Ἦπλωσεν Ἰορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς νῶτα μετὰ τρόμου, τοῦ δέξασθαι τὸν Κτίστην, σωματικῶς βαπτιζόμενον, τὸν πάντας ἀγιάζοντα. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζοντας.

Μέγα πρὸς σωτηρίαν, ἐφόδιον τὸ Βάπτισμα παρέχει, Χριστὸς τοῖς αἰσθομένοις, αὐτοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλουσιν. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Ὡδὴ δ' Ὁ Εἰρμός

«Τὴν πρὸς τὸ Βάπτισμά σου ἔλευσιν, προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα. Εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ὕδατα πολλά, ἐπεβίβασας Σῶτερ διαταράσσοντας».

Ἐπιφανέντος σου ἐν σώματι, ἡγιάσθη ἡ γῆ, ὕδατα ἠὺλογήθη, ὁ οὐρανὸς πεφώτισται, γένος δὲ βροτῶν, τῆς πικρᾶς τυραννίδος ἐχθροῦ λελύτρωται.

Ῥήματι θεῖω νῦν ὁ Πρόδρομος, ἐξ ἐρή μου μολεῖ, πρὸς, Ἰορδάνην λέγων. Μετανοεῖτε ἡγγικεν, ἡ τῶν Οὐρανῶν Βασιλεία καλοῦσα, πάντας πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ὁ μεταστρέψας πρὶν τὴν θάλασσαν, εἰς ξηρὰν καὶ πηγὰς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας, πταισμάτων χωνευτήριον, νῦν ἀποτελεῖ, Ἰορδάνου τὸ ρεῖθρον, πυρὶ τοῦ Πνεύματος.

ᾠδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκράυγαζεν. Οἱ πεφωτισμένοι ἦκατε, λούσασθε, καὶ δι' ὕδατος θεοῦ καὶ Πνεύματος σαφῶς, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀποκαθάρατε».

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, νέος Ἀδὰμ χρηματίσας ὁ Πλάστης, ἐν πυρὶ καὶ Πνεύματι καὶ ὕδατι, ξένην ἐκτελῶν ἀναγέννησιν, καὶ ἀνάπλασιν θαυμαστήν, δίχα συντρίψεως, καὶ χωνευτηρίων, Βαπτίσματι θεουργῶ καινοποιούμενος.

Διὰ τοῦ Πνεύματος ψυχὰς, καινοποιεῖς, διὰ δὲ τοῦ ὕδατος, ἀγιάζεις τὸ σῶμα τὸ σύνθετον, ζῶον ἀναπλάττων τὸν ἄνθρωπον, τῷ διπλῷ γὰρ τὰ συγγενῆ, χρησίμως φάρμακα σοφῆ προμηθεΐα, προσάγεις ὡς ἰατρός, σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθῶν, ὁ γεννηθεὶς ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, πρὸς τὸν ἐκ Στεῖρας παραγέγονας, ἐξαιτῶν ὡς ἄνθρωπος Βάπτισμα, ἀλλ' ἐξ ὕδατος μυστικῶς, διὰ τοῦ Πνεύματος ἀπειργάσω Σῶτερ, πολύτεκνον Ἐκκλησίαν, τὴν πρὶν ἄγονον.

ᾠδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, φόβω ὁ θεῖος Βαπτιστής, εἶ γὰρ καὶ συνεστάλη, προσεγγίσει τῷ πυρὶ ὁ χόρτος, ἀλλὰ ἀκούσας, Ἄφες ἄρτι, ἔδραμε, τὸ ἐπίταγμα πληρῶν ὡς δοῦλος, θείας τε ἄνωθεν, μαρτυροῦσης φωνῆς, ἡ κουσεν Υἱὸν τὸν προαιώνιον».

Ἀπεγράψης, ἀλλ' οὐκ ἐδουλώθης, Καίσαρος θεσμοῖς πειθαρχῶν, εἶ γὰρ καὶ τῆς δουλείας, παραμύθιον ἡμῖν παρέχων, ἐκὼν ὑπέικεις, καὶ τελεῖς τὸ δίδραχμον, ἀλλὰ νόμῳ τῷ τῆς ἀμαρτίας, πρὶν πεπραμένους ἡμᾶς ἡλευθέρωσας νῦν, καὶ υἰοθεσίας κατηξίωσας.

Βασιλεύεις, ἀλλ' οὐ κατὰ κόσμον, φύσει πεφυκῶς Βασιλεὺς, εἶ γὰρ καὶ κατα σάρκα, ἐκ φυλῆς Δαυὶδ τεχθεὶς τὸν θρόνον, τῆς βασιλείας Σῶτερ τούτου ἔλαβες, ἀλλ' ἀϊδιον ἔχεις τὸ κράτος, συμβασιλεύων Πατρί, πρὸ αἰώνων ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ Πνεύματι.

Βασιλεὺς μὲν, ὁ τοῦ κόσμου Ἄρχων, καὶ τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, πάλαι προσηγορεύθη, ἀλλ' ἐμπνίγεται τῆ σὴ καθάρσει, καὶ καθαιρεῖται, ὡς τῆ λίμνη Λεγεῶν, τῶν χειρῶν δέ σου Σῶτερ τὸ πλάσμα, τὸ δουλωθὲν ὑπ' αὐτοῦ, κραταιὰ σου χειρὶ, τῆς ἐλευθερίας κατηξίωσας.

ᾠδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς Ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός, κλίνει κορυφὴν, καὶ αἰτεῖ τὸ Βάπτισμα, ὑπὸ τοῦ δούλου, καθαίρων τοὺς βοῶντας, Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ».

Τέμνεται ρεῖθρον, πρὶν μηλωτὴ Ἰορδάνιον, προτυπούση Βάπτισμα τὸ σόν, δι' οὗ τῶν παθῶν, ῥήγνυται χιτῶνιον, καὶ ἀφθαρσίας ἔνδυμα αὐτουργεῖται, τοῖς βοῶσι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὅλβιον ρεῖθρον, ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενον, βαπτισθέντα τὸν Δημιουργόν, δέδεικται πηγὴ, ζωηφόρου νάματος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσιν θεῖαν, συμβολικῶς εἰκονίζοντες, καταδύσει ὕδατος τριττῆ, ἐν τῷ Βαπτισμῷ Χριστῷ συνθαπτόμεθα, τῆ τριημέρῳ ἐγέρσει κοινωνοῦντες, καὶ βοῶντες Χριστῷ. Εὐλογητὸς εἶ.

Μία ἢ χάρις, Πατὴρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τελειοῦσα τοὺς τὴν δωρεάν, στέργοντας πιστῶς, τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, υἰοθεσίας λαβόντας ἐξουσίαν, τοῦ βοᾶν. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἰδοὺ γὰρ ὕδωρ περιβάλλεται, ὁ φλέξας ὕδασι πρὶν, Δικαίου θυσίαν παραδόξως, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Λύτρωσιν ἔρχεται Χριστός, διὰ Βαπτίσματος, παρασχεῖν πᾶσι πιστοῖς, ἐν τούτῳ τὸν Ἀδὰμ καθαίρει γάρ, τὸν πεπτωκότα ὑψοῖ, τὸν ρίψαντα Τύραννον αἰσχύνει, τοὺς οὐρανοὺς ἀνοίγει, Πνεῦμα θεῖον καθέλκει, καὶ τῆς ἀφθαρσίας, τὴν μέθεξιν δωρεῖται.

Πέπανται πλάνη τοῦ ἐχθροῦ, φωνὴ βοῶντος γάρ, ἐν ἐρήμῳ τὴν Ὀδὸν, Κυρίου κράζει εὐτρεπίσατε, καὶ πάσας τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ποιήσατε προστάττει, φάραγξ ἢ ταπεινὴ γάρ, φύσις βροτῶν ὑψοῦται, ὄρος καὶ βουνὸς δέ, δυσμενῶν ταπεινοῦνται.

Ὡ παραδόξων δωρεῶν! ὦ θείας χάριτος, καὶ ἀφράστου ἀνοχῆς! Ἴδοὺ γὰρ ὕδατι καθαίρει με, πυρὶ φωτίζει με, καὶ Πνεύματι θεῷ τελειοῖ με, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, νῦν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, τὴν ἐμὴν φορέσας φύσιν ἀναμαρτήτως.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην, ἀπογνώσεως βρόχοις, ἀποπνιγόμενοι βροτοί, ὑπεύθυνοι κακῶν, ἀλλ' ἐν κατανύξει ψυχῆς προσέλθωμεν, τῷ καθαίροντι πάντας, ὡς μόνῳ καθαρῷ, καὶ διδόντι συγγνώμην διὰ Βαπτίσματος».

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὸ πρὶν ἐκ τῆς Παρθένου, ὑπερφυῶς ἐθανυμαστώθης, Λόγε τοῦ Θεοῦ, νῦν δὲ μεγαλύνῃ, μέγα Μυστήριον, ἐκτελῶν παραδόξως, μεθέξει τὴ σεπτὴ, Κολυμβήθραν πολύτεκνον θεῷ Πνεύματι.

Γῆ ἡγίασθη Γεννήσει, τὴ ἀγία σου Λόγε, διηγουμένων οὐρανῶν, σὺν ἄστροις δόξαν σὴν, νῦν δὲ τῶν ὑδάτων φύσις εὐλόγηται, σοῦ σαρκὶ βαπτισθέντος, καὶ γένος γηγενῶν, πρὸς τὴν πρὶν ἐπανῆλθεν αὐτὸς εὐγένειαν.

Ἀγαλλιάσθω Γῆ πᾶσα. Οὐρανὸς εὐφραινέσθω. Κόσμος σκιρτάτω. Ποταμοί, κροτεῖτωσαν χειρὶ, αἱ Πηγαὶ καὶ Λίμναι, Ἄβυσσοι θάλασσαι, συγχαίρέτωσαν, ἥκει Χριστός γὰρ τὸν Ἀδὰμ, ἐκκαθάραι καὶ σῶσαι θεῷ Βαπτίσματι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος α' Χορὸς Ἀγγελικὸς

Εὐφραίνου ποταμέ, Ἰορδάνη, ἐν σοὶ γάρ, ὁ πάντων Ποιητῆς, παραγίνεται θέλων, τὸ Βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δούλου ὡς εὐσπλαγχνος, τέρπου χόρευε, Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ προμητορ, ἐπεδήμησεν, ἢ ἀπολύτρωσις πάντων, Θεὸς ὁ ὑπεράγαθος.

Δόξα... Καὶ νῦν... ὅμοιον

Χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ὁ Δεσπότης ὑπάρχων, προέρχεται ροαῖς, ποταμοῦ βαπτισθῆναι, ποτίσαι βουλόμενος, ἀφθαρσίας μὲ νάματα, ὃν Θεώμενος, ὁ Ἰωάννης ἐβόα. Πῶς τὴν χειρά μου, τὴ κορυφή σου ἐκτείνω, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος γ'

Τὴν ὠραιότητα

Τὸν ἀκατάληπτον, σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ πρὸς τὸ Βάπτισμα, παραγενόμενον, καὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον, ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεὸν πολυέλεον, καὶ τὴν συγκατάβασιν, τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, βοῶντες εὐχαρίστω καρδία. Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... ὅμοιον

Ἀδὰμ τὴν γύμνωσιν, ἐνδύων εὖσπλαγγνε, καταστολὴν δόξης, μέλλεις γυμνοῦσθαι σαρκί, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ὃ θαύματος παραδόξου! πῶς, σὲ ὑποδέξεται, ὕδωρ Δέσποτα Κύριε, ὕδασι στεγάζοντα, ὑπερῶα ὡς γέγραπται, ὑμνοῦμεν Ἰησοῦ εὐεργέτα, πάντες τὴν σὴν ἐπιφάνειαν.

Κανόνες τρεῖς. ὁ Προεόρτιος εἰς ζ' τῆς Ὀσίας καὶ τῶν Μαρτύρων εἰς η'.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος Ποίημα Ἰωσήφ

ᾠδὴ α' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμὸς Χριστὸς γεννᾶται

«Πικρὰς δουλείας ῥύσθεις, Ἰσραὴλ, τὴν ἄβατον διῆλθεν ὡς ἡπειρον, ἐχθρὸν δὲ ὄρων ποντούμενον, ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ἄδει Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι βραχίονι ὑψηλῷ. Ὅτι δεδόξασται».

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. Χριστὸς πρὸς, Ἰορδανὴν ἐφίσταται. Χριστὸς τὰς ἡμῶν ἐν ὕδασι, θάπτει νῦν ἀμαρτίας, ὡς ἀγαθός, ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν. Ὅτι δεδόξασται.

Ῥανάτωσαν εὐφραίνόμεναι, νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον, Χριστὸς Ἰησοῦς προέρχεται, νάμασιν Ἰορδάνου, τοὺς ποταμούς, τῶν ἀμαρτημάτων, κατακλύσαι φωτισμὸν πᾶσι δωρούμενος.

Ἴδου τὸ φῶς ἐπιφαίνεται, ἰδου ὁ ἰλασμὸς ἀναδείκνυται, ἰδου ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται, λάμψαι τοῖς ἐν τῷ σκότει, θείας ἀυγᾶς, τοῦτον διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα.

Κανὼν τῆς Ὀσίας

Ἦχος β' Δεῦτε λαοὶ

Στέψαι τὴν σὴν, ἄσμασι μνήμην προήρημαι, σοὶ πεποιθὸς ὁ ἄμουσος, καὶ ὄλος ἄναγνος, ἀλλὰ δίδου μοὶ λόγον, σοφίας καὶ ἀγνείας, σαῖς παρακλήσεσιν.

Ὅλον τὸν νοῦν, πρὸς θεῖον ὕψος ἐπάρασα, καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπολαύσεων, ἐπιγνοῦσα τὸ χρῆμα, ἀπάντων ἀπανεστής, τῶν προσηκόντων σοί.

Νοῦν πρὸς Θεόν, ἀναπτεροῦσα τὸν ὕψιστον, σῶμα τὸ σὸν ἠλούμενον, εἰς τὰ χαμαίζηλα, ἐγκρατεία καὶ πόνοις, ἐκούφιζες ποθοῦσα, βαρεῖαν εὐκλειαν.

Θεοτοκίον

Μεῖνας ὁ ἦν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκ νηδύος σου, ὁ ἦμεν ἐδωρήσατο, ἡμῖν τὸ πρότερον, ἐκ χοδὸς γεγονόσι, ῥυσάμενος πταισμάτων, Θεογεννήτρια.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων

Ἦχος βαρὺς Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἐορτάσωμεν τὴν ὑπερένδοξον, μνήμην τῶν Ἀθλοφόρων, ἐν ὡδαῖς πνευματικαῖς, δοξολογοῦντες Χριστόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ τῆς Πίστεως στερροὶ ὑπέρμαχοι, κατὰ τῆς ἀσεβείας, ὀπλισάμενοι στερρῶς ἐχθροὺς ἐνίκησαν.

Ὁ ἀσεβὴς διώκτης, καὶ τῆς πίστεως Χριστοῦ ἀλλότριος, κατὰ τῶν ἀθλοφόρων, ἐμμανεῖς ὁ δυσσεβὴς, πίστει Κατήρηται.

Θεοτοκίον

Τὴν ποιμνὴν ἣν ἐκτίσω, Θεογεννήτρια ταύτην περισώζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, δυσωποῦσα τὸν Σωτήρα, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων

«Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἐν τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως Κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ μέλπων αἰεὶ. Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριζόν με Δέσποτα».

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νὺν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθεὶς καθὼς οἶδε, Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θεῷ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος.

Ὑδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ρείθροις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Χριστὸς ὁ Θεὸς προέρχεται, καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Γύμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, ἀπογυμνοῦσαι ἐκουσίως, καὶ ῥοαῖς Ἰορδάνου, σαυτὸν περιστέλλεις ὕδασι, τὰ ὑπερῶα στεγάζων Χριστέ, μόνη πολυέλεε.

Τῆς Ὁσίας

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ

Ἐφείσω τῆς σαρκὸς πολλοὶς ἐν τραύμασιν, οὐδόλως ἀσχέτως πιεζομένης, πρὸς τοὺς πόνους τῆς ἀσκήσεως, ὁ πειράζων ἐν οἷς ἐναπεκρούετο.

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς τὴν πρόξενον, ἀφθάρτου καὶ θείας σὺ ἠρετίσω, τὴν πλατεῖαν καταπτύσασα, ἥς οὐδὲν χεῖρον ὄντως τῷ νοῦν ἔχοντι.

Ζεούσης παρεῖας τὸ ἄνθος ἔφυγες, τὴ τήξει καὶ πόνους τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου, τῶν δακρύων κρουνοὶς ἐναπεσβέννυτο.

Θεοτοκίον

Ὁ Λόγος σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ Πανάμωμε, τὴν σάρκα τοῦ ῥύπου θέλων ἐκπλύναι, ὑποδείγματι καθάρσεως, ἀρρυπώτου τοῖς ὕδασι βαπτίζεται.

Τῶν Μαρτύρων

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου

Τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς πίστεως τοὺς προστάτας, τοὺς θείους ἀθλοφόρους εὐφημήσωμεν, Θεόπεμπτον καὶ θεωνὰν τὸν ἀοίδιμον.

Κανὼν καὶ τύπος καὶ ὑπόδειγμα φανέντες, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἁγίων γεγόνασιν, ὁδηγοὶ πρὸς τὴν ἄθλησιν.

Ζηλοῦντες τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, οἱ Μάρτυρες ὁμαδὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, παρεστῶτες ἐκραύγαζον, Χριστιανοὶ ἐσμεν ἅπαντες.

Θεοτοκίον

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, ἐφάνης ὡς ἠυδόκησας φιλόνηθρον, καὶ τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας Κύριε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, καὶ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου».

Κάθισμα τῆς Ὁσίας Ἦχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον

Ἀσκητῶν ὑπερβάσα σὺ τὸ φερέπον, ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύεις διαφορῆς μονῆς, καὶ τῆς κρείττονος

αἴγλης ἀναπεπλήρωσαι, ὅτι κατ' ἄνδρας τὴν σκληρὰν, διοδεύσασα ὁδόν, νενίκηκας τὰ παρόντα, καὶ Ἀγγέλοις καθωμοιώθης, καὶ νὺν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν.

Δόξα... Τῶν Μαρτύρων
Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Θεόπεμπτος ὀφθείς, Ἱεράρχης τῶν κάτω, ἐφάνη ταῖς ποιναῖς Ἱεράρχης τῶν ἄνω. Τυράννων προστάγματος, παρακούσας αἰκίζεται, ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν. Σέβω μόνον, τὸν ἐνθάψαντα, τοῦ Ἰορδάνου τοῖς ρεῖθροις, βροτῶν παραπτώματα.

Καὶ νὺν... Προεόρτιον, ὅμοιον

Ὁ μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ρεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας, πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε. Πῶς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Ὡδὴ δ' Ὁ Εἰρμός
Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης

«Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακούμ, Χριστέ σου ὁ θαυμάσιος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβω ἔκραζεν. Ἀπὸ θαιμὰν ὁ Θεός, ἤξει καὶ ὁ Ἅγιος, ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαι σοῦ τοὺς Χριστούς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἵδωρ ἀπαντλήσατε ζωῆς, ἰδοὺ νὺν παραγέγονεν, ὁ τῆς εἰρήνης Ποταμὸς ἀληθῶς, ξηράναι τὰ θολερά, ἀπιστίας ὕδατα, καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγᾶσαι, τοῖς μελωδοῦσιν αὐτῷ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐφράνθητι ἔρημος τὸ πρὶν, διψῶσα φύσις ἅπασα, ἢ τῶν ἀνθρώπων, νὺν ἐπέφανε, χειμάρρους ὁ τῆς τρυφῆς, Ἰορδάνου νάμασι, λύων τὸν αὐχμὸν τῆς ἁμαρτίας, ὃ μελωδοῦμεν πιστῶς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βοῶντος φωνὴ προφητικῶς, ἐρήμοις περιήγησε, ταῖς διανοίαις, Ἐτοιμάσατε, ὁδοὺς εὐθείας Χριστῷ, ἐρχομένῳ λέγουσα, ὅπως βαπτισμῷ ἀναχωνεύσῃ, παλαιωθέντας ἡμᾶς, λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν.

Τῆς Ὁσίας

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου

Σὺ σώματος, διαφέρουσα κάλλεσι γέγονας, τοῖς πολλοῖς παραίτιος, οὐκ εὐτυχούσης ὀράσεως, ὅθεν ἀφανίσασα σαυτὴν, μετέσχες θείας ὠραιότητος.

Ἵπέμεινας, ὡς Ἰὼβ τὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, οὗ προὶ κας λόγιον, τὴν τελευταίην ἐπισπώμενον, χρόνον καὶ τὴ φύσει δέ, εἴξασα, θείαν ἀπήρας πρὸς κατοίκησιν.

Μεμόνωσαι, συγγενῶν καὶ γονέων καὶ κτήσεως, τὸν Χριστὸν μονώτατον, ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον, πλοῦτον καὶ ἀδάπανον, μεθ' οὗ τῆς ἄνωθεν δόξης ὄφθης μέτοχος.

Θεοτοκίον

Ὁ τόκος σου, τὸν Ἀδὰμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο, φθορὰς βροτεργάτιδος, ἄνευ καὶ γὰρ ὑπὲρ ἀνθρώπων, γέγονεν ἢ σύλληψις, διὸ φθορὰς τῶν κακῶν με, Κόρη λύτρωσαι.

Τῶν Μαρτύρων

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν

Πᾶσαν ἤρδευσαν τὴν οἰκουμένην, λόγοις ἐνθέοις, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, καὶ πλάνην κατήργησαν.

Πλοῦτον ἄσυλον ἐφεῦρον, ὄντως οἱ Ἀθλοφόροι, πλοῦτον καὶ δόξαν λαμπρότητα, τῶν ἐπὶ γῆς δὲ κατέπτυσαν.

Θωρακισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστοῦ τῷ ὅπλῳ, τοῦ τυράννου τὴν ὠμότητα, ἐν τούτῳ πᾶσαν κατέβαλον.

Θεοτοκίον

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, Ἄγνη Παρθένε, τοὺς ὑμνούντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

Θεὸς ὧν εἰρήνης

«Τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, λάμπων Χριστέ, ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε, εἰρήνην σου δωρούμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν, ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν, τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογώμέν σε φιλάνθρωπε».

Εἰρήνης ὑπάρχων, Χριστέ Βασιλεύς, τὸ τῆς ἐχθρας μεσότοιχον ἔλυσας, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, φανεῖς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅθεν τὴν ἔλευσίν σου, ἰδὼν ὁ Ἰωάννης, κατεπλήττετο φόβῳ, χειροθετεῖν σὲ κελευόμενος.

Δρακόντων τὰς κάρας, συντρίψαι Χριστός, ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται, τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι, βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ. Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι κορυφῆς μου, καὶ δειλίαν ἀπόθου, ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον.

Ἐδήλου Προφήτης, τὴν χάριν ποτέ, τοῦ Βαπτίσματος θείῳ ἐν Πνεύματι πατάξας Ἰορδάνια, τὰ ρεῖθρα μηλωτή, ἅτινα διηρέθη, ἡμῖν ὁδοποιούοντας, ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Τῆς Ὁσίας

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς

Ναὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἀγνοῖς πνεύμασι, Λόγου σοφή, ἐφαίδρυνας σὺ γάρ, ἀσκήσεως πολλοῖς, ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος πανένδοξε.

Σάρκα ἐνέκρωσας, φοινισσομένην φυσικὴ χάριτι, πόνοις πολλοῖς φαιδρύνουσα μᾶλλον φωτὶ τῶν ἀρετῶν, ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαιδρῶς καταλάμπουσαν.

Ἦλυν τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς Χριστὸν ἔρωτι, φλέξασα σύ, τανῦν τοῖς αὐλοῖς, αὐλῶς ἀληθῶς, Ἀγγέλοις συγχαίρεις, Θεὸν κατοπτεύουσα.

Θεοτοκίον

Κάρας συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν εὐσεβῶν Πάναγνε, ρεῖθροις τανῦν, τῶν ἐμφωλευόντων, δρακόντων ὁ τεχθεῖς, ἐκ τῆς σῆς νηδύος, σπορὰς ὄντως ἀνευθεν.

Τῶν Μαρτύρων

Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε

Οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, τῆς πίστεως ὀπλῖται, τὰς βασάνους γενναίως, ἐχθρῶν τῶν παρανόμων, νικήσαντες ὁμοῦ, στεφάνους ἐδέξαντο.

Οὐ θωπεία, οὐ πλάνη, οὐ δόξα τῶν γηϊνῶν, ἠδυνήθη ἐκκόψαι, τῆς πίστεως τὸν δρόμον, ὑμῶν τῶν Ἀθλητῶν, διὸ ἀγάλλεσθε.

Παρεστῶτες τῷ θρόνῳ, τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, μέτ' Ἀγγέλων ἀπαύστως, πρεσβεύσατε δοθῆναι, πταισμάτων ἰλασμόν, τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε, ἡ Κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, δυσώπησον αὐτόν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

Σπλάγχων Ἰωνᾶν

«Ὅλος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ κῆτει κακῶν συγκαταπέπομαι, ἀλλ' ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ὡς πρὶν Ἰωνάν, καὶ πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι, ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοί».

Σπλάγχνα οίκτιρμῶν, Χριστὸς ἐνδεικνύμενος, ἐν δούλου μορφῇ ὁ ἀναλλοίωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν δούλον αἰτούμενος Βάπτισμα, τῆς δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀνθρώπινον, οὐπερ ἐκπλαγεῖς τὴν ἔλευσιν, δειλιᾷ καὶ τῷ φόβῳ συστέλλεται.

Πῶς σε ποταμοῦ, ῥοαὶ ὑποδέξονται, τὸ ἄστεκτον πῦρ νῦν ἀφικόμενον; πῶς τὴν γύμνωσιν, ἐπουράνιοι βλέψωσιν Ἄγγελοι; πῶς τὴν χεῖρα Ἰωάννης ἐπεκτείνει σοί, Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε, τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι;

Θάλασσα διχῆ, φυγοῦσα ἐδήλωσε, τοῦ νέου λαοῦ θεῖαν διάβασιν, ἣν εἰργάσατο, ποταμῷ τῇ σαρκὶ ἀφικόμενος, ὁ ἐκ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα, τοῦτον, ὡς Θεὸν δοξάσωμεν, τὴν ἡμῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα.

Τῆς Ὁσίας

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Λαμπρυνθεῖσα τὴ αἴγλη τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν ἀπόλαυσιν ἀπεσκοράκισας, τῶν σαρκικῶν Ὁρέξεων, τῶν καλῶν γὰρ ἐτρόθης τῷ ἔρωτι.

Ἦστραπέ σου φωσφόρου τὴν σήμερον, μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα, τὴν τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, Μοναχῶν Ἀσκουσῶν ἐγκαλλώπισμα.

Τὸ σεμνὸν τῆς ἀγνείας ἐτήρησας, στέργουσα, τὸν θάλαμον τὸν ἀδιάφθορον, τοῦ γὰρ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, ἐπυρώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου.

Θεοτοκίον

Ἵνα δόξης πλησθῶμεν ἐλήλυθεν, ἄδοξον εἰς ἄνθρωπον δόξης ὁ Κύριος, ὡς γὰρ βροτὸς ῥυπτόμενος, σὸς Υἱὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐδόξασεν.

Τῶν Μαρτύρων

Οἱ ὠνάς ἐκ κοιλίας

Κατήργησαν τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, οἱ Μάρτυρες ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, καὶ ἀσέβειαν πᾶσαν, ἐξηφάνισαν ἐκ γῆς, τὴ ἀθλήσει αὐτῶν.

Παρέστησεν ὁ ἐχθρὸς καὶ διώκτης, τῆς Πίστεως τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, ξιφήρεις ὡσπερ ἄρνας, ἀνελεῖν ἡμᾶς πικρῶς, Μάρτυρες ἔνδοξοι.

Ὡς εἶδετε ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων, τοὺς τυράννους ἐνωπλισμένους τῷ ξίφει, ἀδειλάνδρως ἐβοᾶτε. Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ, πέλομεν ὧ δικασταί.

Θεοτοκίον

Ἵον ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύση, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνούντάς σε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα. Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, ἡμεῖς δὲ σοὶ βοῶμεν, Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς».

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονως ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με, σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστά, τοὺς ὄρους ὑπερβῆναι, οὗ λέγω σοί, Εἰπέ μοί, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἀμαρτωλοῖς, μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος, ἕξεις γὰρ διὰ τούτων ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω,

ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς μὲ κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκίαῖς καὶ ἐνυπνίοις, σὺ δέ, ἐπὶ σοῦ ἱστάμενον Κατὰ γνώμην, σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Σ υ ν α ξ ἰ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνά.

Στίχοι

- Ὅπως τελευτᾷ Θεόπεμπος, εἰπάτω.
- Ἀθλῶν τελευτῶ, τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει.
- Ἐθεντὸ μ' ἐκραύγαζε τοῦ Ψάλτηρίου,
- Λάκκω, Θεωνὰς Μάρτυς, ἐν κατωτάτῳ.
- Πέμπτη ἐκ ξίφεος λίπε τὸν δὲ βίον Θεόπεμπος.

Τῆ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Συγκλητικῆς.

Στίχοι

- Συγκλητικὴ λιποῦσα δουλείαν βίου,
- Κλητοῖς Θεοῦ σύνεστι δούλοις ἐν πόλῳ.

Τῆ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν Ἀκρίτῃ.

Στίχοι

- Ὁ Γρηγόριος ἀρεταῖς λάμπας μέγα,
- Λαμπρῶς μεταστάς, καὶ μέγα πλουτεῖ κλέος.

Τῆ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φωστηρίου.

Τῆ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σαῖς, ἐν θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἦλθον θαλάσῃ εἰς βάθη, λέγει Σαῖς,
- Φυγῶν τὰ ποτίζοντα τῆς πλάνης βάθη.

Τῆ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεοείδος ὑπὸ δημίῳ πατούμενος τελειοῦται.

Στίχοι

- Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοείδου,
- Ψυχὴν ἀποθλίβουσι ληνῶ τοῦ πόλου.

Τῆ αὐτὴ ἡμέρα, ἡ Ὁσία Δομνίνα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Χαρίζεται σοὶ τὴν ἄνω κληρουχίαν,
- Δομνίνα, σαρκὸς ἢ κάτω κακουχία.

Τῆ αὐτὴ ἡμέρα, ἡ Ὁσία Τατιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Τατιανὴ τακεῖσα νηστείαις πάλαι,
- Νῦν Ἀγγέλοις σύνεστι νηστείας φίλοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς Οἱ Παῖδες εὐσεβεία

«Υπῆλθον ὡς νυμφῶνα τῆς καμίνου, τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, οἱ δι' εὐσεβείαν ποτέ, Παῖδες Ἅγιοι δειχθέντες Θεῷ, καὶ συμφῶ νως μελωδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Χριστὸς ἡ σωτηρία, ἐπεφάνη φωτισμὸν δωρούμενος, ἀγαλλιάσθω οὐρανός, αἱ νεφέλαι δὲ ῥανάτωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνην τοῖς κραυγάζουσιν. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ πόκος ὃν προεῖδε, Γεδεων πλήρη λεκάνην ὕδατος, ἐναποστάζαντα σαφῶς, τὸ σὸν Βάπτισμα ἐδήλου Χριστέ, ὁ παρέξεις βαπτισθεὶς τοῖς ἀναμέλπουσιν. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλσι τὰ ἀτεκνοῦντα, Ἐλισαῖος θεραπεύσας ὕδατα, τὴν εὐτεκνίαν τῆς σεπτῆς, Κολυμβήθρας προεικόνισεν, ἐσομένην μυστικῶς τοῖς ἀναμέλπουσιν, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὁσίας

Ἀντίθεον πρόσταγμα

Κακῶς προμηθούμενος ὁ ἐναντίος, ψυχῆς σου, τὸ εὔτονον, μαλάξαι νόσοις ὧστο Ἰωβ δὲ ἐνέτυχε μαρτυρικῶ καὶ σοφῶ, πόνον ἀπεκρούσθη οὖν τῶν σῶν, ὑπομονὴ σοφὴ τιτρωσκόμενος.

Ἡ σὴ νὺν προσώκειλεν ἐκ τρικυμίας, τοῦ βίου πρὸς εὐδίων, ψυχὴ λιμένα βρίθουσα, καλλίστων ἐνθέων τε, τῶν ἀγωγίμων σοφῆ, ἔνθα προητοιμάσται τῶν σῶν, τληπαθειῶν πολλῶν ἢ ἀνάπαυλα.

Σοφῶς καθωδήγησας ἐν κοινοβίῳ, τὸν τόπον τυγγάνουσα, μὴ μεταλλάττειν πόποτε, μεγάλης γὰρ πρόξενος ἢ ἀμοιβῆς πημονῆς, λόγοις τε καὶ πράξεσιν ὄνειν, τὰς μοναζούσας ὄντως οὐκ ὤκνησας.

Θεοτοκίον

Ὑδάτων ἢ φύσις μὲ τῆς ἀμαρτίας, ἐκπλυνεὶ τοῦ τόκου σου τῶ ὑπὲρ λόγον νεύματι, Θεοῦ γὰρ ἡ κάθαρσις, τοῦ Ποιητοῦ τοῦ φωτός, ῥύπτει Θεονύμφευτε πολλοῖς, τοὺς ῥυπωθέντας Κόρη ἐν πταιίσμασι.

Τῶν Μαρτύρων

Κάμινον καιομένην

Τέλος τοῦ Μαρτυρίου, ἐδέξασθε ὁμοῦ, τῶ ξίφει θανατούμενοι, σὺν γυναιξί, καὶ παισί, Χριστῶ βοῶντες. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἠγάλλοντο οἱ Ἅγιοι, ὀρῶντες ἑαυτούς, τῶ ξίφει τελειούμενους, καὶ πίστει ἀνεκραύγαζον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα, ἠφάνισται ἐκ γῆς, καὶ οἱ θεοὶ πεπτῶκασιν, εἰς γῆν καὶ συνετριβήσαν, τὴ τῶν Μαρτύρων ὁμολογία, καὶ θεία στερρότητι.

Θεοτοκίον

Περίσωζε τὴν ποιμνὴν σου, πανάχραντε Ἀγνή, ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς μόνη προστασία, τοῦ γένους ἡμῶν εὐλογημένη, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ὡδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμὸς

Θαύματος ὑπερφυοῦς

«Τέρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον, ἡ πυρένδροσος κάμινος πάλαι, τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔφλεξε νέους Παῖδας, Χριστοῦ προδηλοῦν, τὴν ἀσπόρος ἐκ Παρθένου θεῖαν Γέννησιν, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψομεν. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Αἶνεσιν μεγαλοφώνως τῶ Δεσπότη, ἀναπέμψομεν, ἦλθεν ἐφάνη, ἐπιβαίνει ὕδασι, καὶ γυμνοῦται ὁ Οὐρανόν, ταῖς νεφέλαις περιβάλλον καὶ βαπτίζεται, καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλποντας. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε νοερῶς πρὸς, Ἰορδάνην, ἀφικώμεθα θέαμα μέγα, ἐν αὐτῷ ὀψόμενοι, Ἰησοῦς γὰρ ὁ φωτισμός, παραγίνεται, καὶ δούλου ὑποκλίνεται, παλάμη σὺν τρόμῳ ἀναμέλποντος. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνθραξ ὃν προεῖδεν Ἡσαΐας, ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, ἀναφθεις συμφλέξεται ὕλην πᾶσαν ἀμαρτιῶν, καὶ παρέξει συντριβείσι τὴν ἀνάπλασιν, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψομεν. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὁσίας

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς

Σὺ Μακαρία πρὸς τὴν γῆν, τῶν πραέων ἀληθῶς φθᾶσαι ἐπόθεις, ἔνθα τάξεις Ἀγγέλων, Ὁσίων καὶ Ἀσκητῶν, Παρθένων οἰκοῦσιν αἰῶνια, ἀνυμολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάλλει τῆς φύσεως πασῶν, διαφέρουσα ψυχῆς ἐπεμελήθης, ἵνα πάντα τὰ πάθη τὰ ψυχικὰ νουνεχῶς, νικήσης, διὸ κάλλος σώματος, σβέσασα ἀνήσας, ἀσκήσει τὴν ψυχὴν σου.

Ἄγρυπνον νοῦν πρὸς τὸν Θεόν, προθυμία τῆς ψυχῆς σὺ κεκτημένη, μεθοδείας τοῦ πλάνου, τοῦ σοφιστοῦ τῶν κακῶν, εἰς τέλος ἐκοίμισας Ἐνδοξε, καὶ νῦν κοιμηθεῖσα, βιοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἀναγεννησαι τοὺς βροτούς, ὁ Υἱός σου βουληθεὶς πρὸς, Ἰορδάνην, ὡς πὲρ ἄνθρωπος σπεύδει, Ἀγνή, δι' ἄκραν στοργήν, ἀρρύπως βαπτισθῆναι ἅπαντα, ῥύπον τῆς κακίας, βυθίζων τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν Μαρτύρων

Τὸν μόνον ἄναρχον

Τὸν μόνον εὐσπλαγγχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὁμολογοῦντες, οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, ἐδέξαντο τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, βοῶντες εὐθαρσῶς. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στερρῶς ἀντέστησαν, οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι πρὸς τοὺς τυράννους, ἐναθλοῦντες γενναίως, νικήσαντες τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, βοῶντες εὐθαρσῶς. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅσπερ ἀδάμαντες, οἱ γενναῖοι ὄπλιται, τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς καὶ βασάνους, νικήσαντες, ἐν χαρᾷ ἄνεβῶν. Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὸν μόνον εὐσπλαγγχον, προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθένου, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ Θ' Ὁ Εἰρμός

Μυστήριον ξένον

«Ἀπόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον, οὐρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ θρόνος Χερουβικός, καὶ φωσφόρος ἀνεδείχθη Παστάς, τοῦ Θεοῦ καὶ Παντοκράτορος, αὐτὴν εὐσεβῶς, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! Ἰησοῦς ἐφίσταται, θέλων πρὸς ποταμὸν Ἰορδάνην, βοῶν Ἰωάννη. Τὴν σὴν δεξιὰν μοὶ φίλε δάνεισον, φρικτὰ ἐκτελοῦντι, εἰς λαοῦ μου περιποίησιν.

Τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου ἀνθείτωσαν, οἱ ἐν σκότει κείμενοι, μέγα ἐπιφανὲν ὑμῖν, φέγγος ἰδόντες σκιρτήσατε, Χριστός, Γαλιλαία ἄφικόμενος, σαρκὶ βαπτισθῆναι, ὑπὸ δούλου καταδέχεται.

Εὐφράνθητι νῦν Ἰορδάνη καὶ χόρευε, ὦ Ἰωάννη σκίρτησον, πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἀγάλλου, ἰδοὺ ἐπεφάνη Χριστός, καὶ γυμνοῦται καὶ βαπτίζεται, στολὴν περιβάλλον, ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον.

Θεοτοκίον

Συνέλαβες δίχα φθορᾶς Παναμώμητε, τὸν ἀπερινόητον, τίκεις δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν λόγῳ τὰ πάντα σαφῶς, ὑποστήσαντα βουλήματι, αὐτὸν ὡς Θεὸν ἀεὶ δυσώπει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς Ὁσίας

Ἀνάρχου Γεννήτορος

Λαμπρύνασα κάλλεσι, τῆς Παρθενίας Ἐνδοξε, σεαυτὴν ὠραιζεις τοῖς διαδήμασι, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας, ὅθεν διπλῶ, στέφει καταστέφει, ὁ ξένος Νυμφίος σου, οὗ ἑτρόθης σὺ τῷ ἔρωτι.

Ἐλπίς οὐ κατήσχυνε, Συγκλητικὴ σὲ πάνσεμνε, τῶν μελλόντων ἦν ἔσχες ἐν τῇ καρδίᾳ σου, νὺν γὰρ ἀπολαύεις τῶν πόνων, τὰς ἀμοιβάς, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀνθ' ὧν τῆς ἀσκήσεως, ἅπαν εἶδος ἐπετήδευσας.

Ἴσχυν καὶ κραταίωμα, σεμνὴ Χριστὸν ἐνδέδουσαι, καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν κατεταπεινώσας, τοῦ λελαληκότος εἰς ὕψος, σὺ τὴν ὀφρύν, ὅθεν σὲ στεφάνω, τῆς νίκης ἐκόσμησεν, ὁ τῆς νίκης βραβευτής, Ἰησοῦς.

Θεοτοκίον

Ἐν σοὶ τοῦ Προπάτορος, ἡ πτῶσις στάσιν ἔλαβε, προχωρεῖν περαιτέρω σθένος μὴ ἔχουσα, τῷ γὰρ Βαπτισμῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἅπαν κακόν, νὺν κατεβαπτίσθη, οὐκοῦν τὴν αἰτίαν σε, τῆς καθάρσεως γεραίρομεν.

Τῶν Μαρτύρων

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα

Καταπατήσαντες πάντας, εἰδωλολάτρας τῇ πίστει, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ τὸν θεῖον δρόμον, ἐτέλεσαν εὐσεβῶς, καὶ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων, καταφρονήσαντες πίστει, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ ὁμοῦ προθύμως, ἀθλήσαντες ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσαντο ἰάματα.

Οἱ Ἀθλοφόροι ἀνδρείως, θωρακισάμενοι πίστει, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν τὰς παρατάξεις, καθεῖλον τὰς τοῦ ἔχθροῦ, καὶ στεφάνους ἐκομίσαντο.

Θεοτοκίον

Ἡ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, καὶ τοῦτον ἄνευ σποράς ἡμῖν τεκοῦσα, ἰκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός

«Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν εὐλογημένην, ἅσμασιν οἱ πιστοί, κατὰ χρέος μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ἴσχυς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθη σοὶ παρὰ Θεοῦ, Θεόπεμπτε ἱεράρχα, ἐν ἣ πρὸς πίστιν Θεωνάν, συναθλητὴν ἐπεσπάσω, μεθ' οὗ σὲ νὺν εὐφημοῦμεν.

Προεόρτιον, ὅμοιον

Ὁ ἐκ Παρθένου λάμπας, ἐν Βηθλεὲμ σωματικῶς, πρὸς Ἰορδάνην νὺν σπεύδεις, ρύπον ἐκπλύναι γηγενῶν, φωταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει, διὰ Βαπτίσματος θείου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β' Αἱ Ἀγγελικαὶ

Τι ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰκονομίαν, ἦν πὲρ ἐκτελῶ, εἰς ἀπάντων σωτηρίαν, τὰ πάλοι ἄφες ἄρτι, καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα, πίστευε Θεῷ συγκαταβάντι, καὶ προσελθὼν ἐμοὶ ὑπούργει, Θεὸς ἦλθον γάρ, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν Ἀδάμ, καθάραι τοῦ πτώματος.

Αἶρων τὰς ἡμῶν, ἀμαρτίας ἐπὶ ὤμων, ἦλθες Ἰησοῦ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου, ἐγὼ δὲ δέδοικά σου, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως, πῶς οὖν μοι κελεύεις σὲ βαπτίσαι; αὐτὸς ἐμὲ καθάραι ἤκεις, καὶ πῶς Βάπτισμα, τὸ παρ' ἐμοῦ ἐπιζητεῖς, τὸ πάντων καθάρσιον.

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος, δούλου δὲ μορφὴν, ἐνδυσάμενος προῆλθον, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, μηδαμῶς μοὶ ἀμφίβαλλε. Δεῦρο, μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοί, τὴν δεξιάν τῆ κορυφῆ μου, τιθεὶς βόησον. Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Ὡτὴς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀμέτρου σου πτωχείας, Λόγε τοῦ Θεοῦ! δι' ἐμὲ τὸν πεπτωκότα, ἐπέγνων σὲ δι' οἶκτον, τὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενον, καὶ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ Καινοποιοῦντα, καὶ πειθαρχῶν τῆ σὴ κελεύσει, πιστῶς κράζω σοί. Εὐλόγημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Δόξα... ὅμοιον

Τρόμω λειτουργῶν, Ἰωάννης τῷ Δεσπότη, χαίρει τὴ ψυχὴ, καὶ βοᾷ μέτ' εὐφροσύνης. Συγχαρητέ μοι πᾶσαι, γενεαὶ τοῦ Προπάτορος, ἦλθε γὰρ ἡμῶν ἡ προσδοκία, ἐλήλυθεν ἐν Ἰορδάνη, Χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδάμ, καθάραι ὡς εὐσπλαγχνος.

Καὶ νύν... ὅμοιον

Ἄσωμεν Λαοί, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου, καὶ ἐν ποταμῷ, βαπτισθέντι Ἰορδάνου, καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν, Βασιλεῦ πάσης κτίσεως, δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως, ἐν καθαρᾷ τῇ συνειδήσει, πιστῶς φθᾶσαι σου, καὶ τὴν ἀγίαν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον Ἔγερσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ

ᾠχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθα

Ἴδε ὁ Βασιλεὺς, ἰδοὺ ἡ προσδοκία, τοῦ Ἰσραὴλ ἐπέστη. Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε, τὸ φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιέμ.

Ὡπται τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ θεῖον, νὺν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἐπέφανε καὶ πάσιν, ἡ χάρις ἐξανέτειλεν.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ὁ λύχνος τῷ Φωτί, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίω, Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, Προφήτα καθυπούργησον.

Δόξα... Καὶ νύν... ᾠχος πλ. δ'

Ἰωάννη Βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας μετὸν Ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοὶ διακόνησον, μετὰ Ἀγγέλων μοὶ λειτούργησον, ἐκτεῖνας ἄψαι τῇ χειρὶ σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου, καὶ ὅταν ἴδης τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοί.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.